

TRANG THƠ
VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 4 - THÁNG 1, 2022

ĐÓA SEN HOA

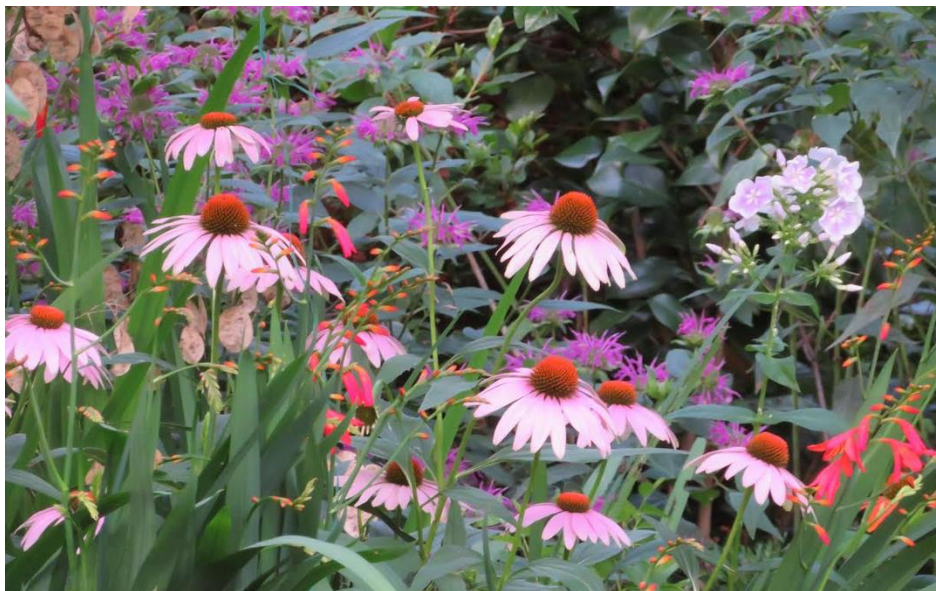
*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Văn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

Ảnh: MINH CHÂU (Virginia USA)

TRANG THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 4 - THÁNG 1, 2022
VỚI SỰ GÓP MẶT:

4. Dương Huệ Anh	27. Hoàng Song Liêm
5. Ý Anh	28. Nguyễn Phú Long
6. Trần Quốc Bảo Virginia	29-30. Tuệ Nga / Tôn Nữ Hỷ Khương
(1932-2021)
7. Đỗ Bình	31-32. Hà Thượng Nhân (1920-2011)
8. Mùi Quý Bồng	33/50. Cao My Nhân
9. Nguyễn Vô Cùng (1954-2021)	34. Phạm Thị Nhung
10. Nguyễn Thị Ngọc Dung	35. Đặng Nguyên
11. Nguyễn Thị Thanh Dương	36. Kim Oanh
12. Trường Đình	37. Oanh Nguyễn
13. Mạc Phương Đình	38. Hạ Thái Trần Quốc Phiệt
14. Ngô Văn Giai	39. Thủy Lâm Synh
15-16. Tâm Minh Ngô Tằng Giao/
Boris Pastenak (1890-1960)	40-41: Hương Cau Cao Tân /Bàng Bá
Lân (1912-1988)
17. Đỗ Thị Minh Giang	42. Thanh Thanh
18. Quang Hà	43. Vương Thanh
19-20. Diễm Hoa/Nguyễn Lân	44. Nguyễn Mây Thu
21. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa	45. Minh Thúy Thành Nội
22. Phương Hoa	46. Lý Hiểu Thy
23. Vũ Hối	47. Y Thy
24. Thái Hưng Phạm Gia Hưng	48. Thy Lệ Trang/Hương Cau Cao Tân
25. Githéa Hoàng Hy	49. Hoa Vãn
26. Phan Khâm	

NĂM CŨ, NĂM MỚI ... VUI, BUỒN

*Cuối năm, có lắm tin vui,
Xa, gần... mừng Lễ Chúa Trời Giáng Sinh!
Chúc nhau sức khỏe, tâm bình,
Gieo nhân, hái quả... nở nghìn, trăm hoa*

***Thêm vui**, bạn quý*, phương xa,
Dù cao tuổi, vẫn nhớ ta... gọi mừng!
Blog còn sinh hoạt bình thường,
Thơ, văn... góp chút, có còn hơn không!*

*...**Chợt buồn**, nghe bạn Hỷ Khương **,
Buông đàn, Phật gọi, Thiên đường hầu bên...
Sống vui Thế giới Tam thiên,
nghe kinh giảng, dứt bệnh, quên tuổi già!
...Rồi tin (dữ) từ mấy quan hà,
Trần Quang Hải ***, bỏ Ta Bà, tìm duyên...
Phương nào? hòa tấu quân huyền,
Nhạc Dân Tộc Việt, ba nghìn... cõi xa...*

*Năm Cọp tới, bác Trâu già,
Xin mời... theo cụ (Đào Tiềm) về nhà nghỉ ngơi.*

Tôn Nữ Hỷ Khương, Trần Văn Khê

Trần Văn Khê , Trần Quang Hải

Dương Huệ Anh

31/12/2021

* Nữ sĩ Tuệ Nga, Oregon USA

** Tôn Nữ Hỷ Khương, thi, ngâm sĩ nổi danh Việt Nam – qua đời ngày 24 tháng 12, 2021 ở Sài Gòn

*** Trần Quang Hải - Giáo sư/Tiến sĩ Âm Nhạc, con trưởng cố Giáo sư/Tiến sĩ Trần Văn Khê, qua đời ngày 30 tháng 12, 2021 tại Pháp

Chiều St. Petersburg

Viết cho Th. Ân

Trước mặt tôi là bến cảng nằm cong theo bờ vịnh với trời mây biển êm đềm. Bên tai tôi là âm thanh của một giọng nói xôn xao tâm sự và tiếng cười dòn như muốn phá vỡ ra khỏi vỏ bọc của những ngày đầy lo âu nôn nóng. Chị có thích màu hồng không? Cô hỏi tôi khi chúng tôi đang nheo mắt nhìn một chấm nhỏ trên biển xa và hỏi nhau, ồ cái gì màu hồng hồng vậy, cái buồm à. Cái chấm đến gần hơn, à đúng rồi, một cánh buồm. Cánh buồm hồng đang căng gió vào vịnh. Đẹp quá.

Tôi quay nghiêng nhìn cô. Cô cười, màu son môi rất đẹp, mắt ánh lên trong sáng. Tôi thấy màu hồng của cánh buồm trong mắt cô. Màu hồng của mùa xuân. Chị cầu nguyện cho em nhe, mốt em đi rồi nếu không có gì thay đổi vào giờ chót. Tôi gật đầu. Ừ, mọi chuyện sẽ trôi chảy mà, Ân sẽ về bình an, đừng lo.

Đó là lần đầu tiên tôi gặp Th. Ân.

*St. Petersburg trời mây
Chiều vàng nắng cỏ cây
Trong mùi tình của gió
Nghe thơm người quanh đây.*

*Khuôn mặt lạ bỗng quen
Âm thanh vỡ ngọt dòn
Nụ cười thêm đậm sắc
Của môi hồng thơm son.*

*Chiều qua biển mênh mông
Buồm căng như môi hồng
Bờ xa vui chờ đợi
Nhìn mùa xuân đang tới.*

Ý Anh - Nov 2021, St. Petersburg, Florida

Tuyết Đầu Mùa

Tuyết đầu mùa ghé thăm Miền Đông Bắc
(*)

Bích Môn Thành, đổi màu sắc trắng tinh
(**)

Rặng trúc đào mặc áo cưới băng trinh,
Vũ điệu nhịp nhàng, rung rinh theo gió.

Như bông gòn, trải xuống đầy thảm cỏ,
Và trát lớp kem, lên các mái nhà.

Phố phường thưa thớt kẻ lại người qua,
Xe phủ tuyết, nằm bên đường say ngủ.

Hàng liễu nghiêng đầu,
thướt tha quyến rũ,

Mái tóc, hôm nay bạc trắng như bông!

Trước sân nhà,

hình tháp nhọn, cây thông,

Tuyết quán quít đẹp như cây Sinh Nhật!

Tuyết nở đầy trời... Tuyết bay phơ phất...
Bích Môn Thành, trời đất tựa Bồng Lai!
Buổi xế chiều, tuyết vẫn xuống lai rai,
Bỗng rục rỡ, ánh tà dương le lói!

Những bông tuyết sáng bừng lên chói lọi!
Như kim cương lấp lánh, sáng tinh cầu.
Cảnh trí huy hoàng. Chừng nửa giờ sau,
Tất cả Thành phố chìm vào đêm tối.

Từng dãy đèn đường bật lên rất vội,
Ánh điện chớp chòn
phản chiếu tuyết sương.
Trận tuyết đầu mùa,
vào dịp Tết, dễ thương.
Xuống vừa phải,
như món Quà Mừng Tuổi!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

(*) Trận Tuyết đầu mùa, đổ xuống
Miền Đông Bắc Hoa Kỳ, (7 inches)
vào ngày Jan 3rd, 2022.

(**) Bích Môn Thành: phiên âm tên
Thành Phố Richmond, Virginia

ĐÊM ĐÔNG NHỚ MẸ

Đêm trắng xóa tuyết bay bay huyền ảo
Những bông trời như cỏ tích chiêm bao.
Em bỗng hỏi chiều hoàng hôn quê cũ
Ta bùi ngùi nhớ mẹ, nhớ hồ thu!
Đã lâu lắm vẫn chưa về phó cổ
Phố đổi thay hồn ta cũng mơ hồ!
Đường Paris giáng sinh đầy lộng lẫy,
Hoa đèn giăng rực màu sắc hàng cây.
Chấp tay nguyện cho nhân gian tươi thắm
Gió vi vu vọng từ cõi xa xăm.
Đêm tuyết đổ từng nẻo về buốt giá
Đời ấm êm nào cảm nỗi xót xa!
Đêm Thánh lễ giàu nghèo đi chung lối,
Giáo đường khuya chắc còn kẻ đơn cô?
Thời đại mới cuồng xoay người sống vội
Đền thánh Tâm tuyết phủ trắng trên đồi.
Bên lò sưởi lửa bập bùng hương ấm,
Em làm sao thấu cảm nỗi đau thâm?
Ngày tháng cũ như tờ trời nắng lụa
Bóng thời gian chỉ là giấc mơ hoa.
Cơn đại dịch thêm chuỗi đời khốn khổ
Lá thu vàng bay mất bỏ cành khô.
Ôi mộng ước, tình yêu và bóng tối
Biết làm sao gom hết áng mây trôi?
Bàn tay lạnh hứng chùm hoa tuyết mộng
Tuồng hoa trời, cũng là bọt hư không!

Đỗ Bình

HỨNG HỒ

Kìa dáng xuân về trong nắng úa,
Sao ta vẫn buồn như hôm xưa!
Có phải vấn vương màu hoa cũ,
Hay ta hờ hững phút giao mùa?
Đó...đây, xuân cũng vàng mây lụa,
Vấn nụ mai đào muôn sắc đua,
Vấn tím hạ xanh trời kỷ niệm,
Làm sao thấy được nét xuân xưa!
Hình như ngày tháng không có thật,
Nên ta quên mất phút giao thừa!
Tuyết phát phơ bay ngoài song cửa,
Sương rừng loang sắc bóng chiều đưa.
Tháng giêng trời đất màu mây tuyết,
Xuân đến hồn ta lộng gió mưa.
Nếu thật hồn quê không còn nữa,
Xuân về cũng chỉ nụ hương thừa.
Dù mai có rộ vàng lối ngõ,
Thì vẫn đâu là hoa năm xưa!

Đỗ Bình

LÀM THÂN THẢO MỘC

Anh nói đùa sẽ làm thân thảo mộc
Nếu em để tình theo áng mây trôi
Có còn gì đâu để mà tiếc hối
Khi hẹn thề chỉ chót lười đầu môi.

Mình yêu nhau có lẽ hơi quá vội
Những tưởng làm hâm nóng trái tim coi.
Thì tan vỡ, chẳng ai là có tội
Tình lững lơ, lúc nào đó sẽ rơi.

Như thế đó, những điều tưởng diệu vội
Cũng tầm thường như lá úa ngoài sân
Trái tim khô đã lụi tàn ngọn lửa
Những nắm tay đã thả lỏng, ơ hờ.

Chẳng còn gì để mà mong nói lại
Còn nghĩa chi đâu hai chữ thân, sơ
Cũng chẳng cần phải giả vờ: Cứ ngỡ.
Làm thảo mộc, anh cũng rán, một lần.

Mùi Quý Bồng

11/08/2020

MƯA, MÀ MƯA KHÔNG LỚN

Chiều nay mưa, nhưng mưa không lớn.
Em hẹn cùng tôi sẽ đến chơi.
Suốt từ bình minh tôi ngóng đợi,
Bao rộn ràng mộng ước xa xôi,

Em không đến, tôi nhìn tôi, hỏi:
Tình yêu mình chỉ bấy nhiêu thôi?
Một cơn mưa nhỏ ngăn đường lối,
Chữ yêu theo dòng nước cuốn trôi?

Có cái gì không nói nên lời
Chữ nghĩa hôm nay đã rụng rơi
“Anh nhớ chờ em, chiều đến nhé!”
Mà bây giờ, tôi chỉ mình tôi!

Có phải tôi làm em hờn mát?
Có phải vì tôi quá mê say?
Có phải vì tôi là cuồng sĩ,
Nên tình mình mới chóng phai phai?

Tôi yêu quá nên không dịu nhẹ.
Ngọn lửa tình cháy bỏng đôi tay.
Em lả lướt trên nền nhung lụa
Tôi u mê trong giấc mộng dài

Kỷ niệm vẫn vật vờ đâu đó
Văng vẳng tiếng nũng nịu: “Anh ơi!”
Có phải chuyện tình nào cũng vậy
Chỉ đẹp cho đến nửa đoạn đời?

Mùi Quý Bồng

08/27/2020

LẠI TẾT

Lại trở về đây Tết lạc loài
Mở ngăn dĩ vãng lục bình mai
Gom chua xót dựng cảnh nêu mới
Kết nhớ nhung treo chuỗi pháo dài
Hái lộc bao cây còn héo úa
Xông nhà chiếc bóng đã mờ phai
Khói hương từ độ tàn tro ấy
Vạn nỗi Xuân sầu biết gửi ai

XUÂN THÌ

Duyên xưa bèo bọt có ra gì
Từ buổi lưu đày mãi miết đi
Kẻ phải long đong vùng tuyết địa
Người mau phai lạt chốn kinh kỳ
Càng cảm lũ giặc bao nhiêu hận
Thêm ngán cho đời một chữ si
Chuyện cũ quạt mờ còn để lại
Trách sao thân gái buổi xuân thì

NGUYỄN VÔ CÙNG (1954-2021)

(Trích Thi tập VƯỜN XƯA 2004)

TẾT XƯA

Tết xưa gạch đỏ đường làng
Cành nêu thôn xóm nổ tràng pháo vui
Đền chùa đầy ngát oản, xôi
Nhang trầm chiêng trống
vọng Trời Đất thiêng
Cụ già hưởng thú điền viên
Bạc phơ râu cước hiền tiên chơi cờ
Nghinh xuân câu đối ông đồ
Tranh gà tranh lợn đơn sơ cuộc đời
Bãi chơi vang rộn tiếng cười
Gái trai tí tởm lưng trời đánh đu.
Trái đào mái tóc trẻ thơ
Ngậm bầu sữa mẹ ngọt như đồng đồng
Gái quê đồng đành chưa chồng
Thắt lưng váy lụa khăn hồng yếm xanh
Trai quê say đắm rập ranh
Thả câu hát ví mong thành duyên sau
Áo dài em mặc lần đầu
Gắm vàng hoa cúc óng màu đẹp xinh
Thượng Đình, Cầu Mới, Chính Kinh
Xe tay tàu điện rập rình leng keng
Làng quê mộc mạc an nhiên
Sông Tô Lịch chảy mương điền ao sâu
Hà Đông, Hà Nội gần nhau
Hai bên nội ngoại Tết nào cũng vui
Linh đình cổ cúng ba mươi
Bánh chưng buồng chuối
cá tươi kho giềng
Lửa bùng lò bếp chân kiềng
Bóng vẩy măng mực
mẹ siêng năng làm
Thủy tiên cha khéo tía ngâm

Đúng giao thừa nở, suốt năm hên hoài
Đường lên con dốc Hòe Nhại
Chuông chùa ngân thỉnh
đàn chay rộn ràng
Ngày mồng một Tết xuân sang
Được tiền mừng tuổi hân hoan khắp nhà
Ham chơi bầu cá cua gà
Say sưa tam cúc tướng bà, tướng ông
Bất mê ông cụ, cửu sừng
Chấn ù bạch định, thập hồng lèo tôm
Điếng đau cá ngựa cửa chuông
Bị con đá ghét điên cuồng đá bay
“Năm me năm mới” ba ngày
Ăn quà thả cửa lên vài cân tươi.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

Nhà Mộc Thượng Đình thuở NTND 6 tuổi,
đứng giữa dưới thềm.

QUÁN RƯỢU TÌNH NHÂN

Vào đây quán rượu tình nhân,
Trong không gian hẹp sẽ gần nhau thêm,
Góc bàn vắng em và anh,
Ngồi bên nhau đã đủ gần nhau chưa?
Một đóa Hồng đẹp như mơ,
Cắm trong ly nước đơn sơ mà tình,
Nhạc không lời thật dịu dàng,
Ta mời nhau uống rượu vang lần đầu,
Anh thích rượu nho đậm màu?
Như tình yêu đã đậm sâu với người,
Hay màu rượu đỏ phai phôi,
Màu ruby đỏ vùng trời Bordeaux?
Như màu áo em ngày xưa,
Như màu lá đỏ cuối mùa Thu bay.
Còn em nếm thử rượu này,
Màu hồng nhạt như son môi em dùng,
Nâng ly ta sẽ uống cùng,
Mắt nhìn nhau phút trùng phùng khó quên
Từ cánh đồng nho mênh mông,
Thấm bao nhiêu giọt nắng vàng, gió ru,

Thấm bao nhiêu giọt nước mưa,
Vùng trời, vùng đất nuôi nho lớn dần,
Chùm nho chín nặng trên cành,
Mang màu phấn trắng
trinh nguyên vào đời.
Màu men thiên nhiên đất trời,
Ủ thành rượu với đủ mùi của nho:
Vị chát, vị ngọt, vị chua,
Đủ ngon và đẹp làm quà thế gian,
Uống “Saint Amour” nhé anh?
Gọi một chai để chúng mình sẽ chia,
Anh một ly, em một ly,
Anh ơi rượu ngọt không vì đường đâu,
Anh ơi mùi rượu thơm lâu,
Không vì hương liệu. Sắc màu tự nhiên.
“Saint Amour” rượu tình nhân,
Được làm từ giống nho vùng Gamay,
Trăm năm cho đến kiếp này,
Bao nhiêu người đã nếm mùi rượu vang?
Chúng mình cũng từ trăm năm,
Gặp nhau đây để vẫn còn có nhau,
Uống đi anh chúc tình lâu,
Uống đi anh chúc tình vui hẹn hò,
Tình em là rượu đầy ly,
Tình anh không cạn. Đừng lia xa nhau,
Kẻo rượu vang sẽ phai màu,
Giọt rượu ngon thành giọt sầu chứa chan.
Chiều nay quán rượu Tình Nhân,
Hai người say với rượu vang và tình.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Trầu Cau Em Chờ

"Miếng trầu ăn kết làm đôi
Lá trầu là vợ, cau tươi là chồng" (Ca Dao)

nhớ anh nhớ cả vườn cau
lá trầu anh hứa khi nào gởi trao

Hàm Luông sóng vỗ lao xao
anh đi mô rứa, về mau, em chờ

vai nghiêng chiếc nón bài thơ
em gầy áo gió bên bờ xẻo mương

một lần anh đã nói thương
Vàm Hồ gọi nhớ, vắn vương tháng ngày

Mỏ Càyl Nam có mây bay
Cổ Chiên dòng chảy còn say giấc nồng

phiến vôi, bên nớ chờ mong
Cái Môn hoa nở, tằm hồng kiếp duyên

bồng bênh vỏ lải, chao nghiêng
là chàng thi sĩ triền miên nhớ người

quả cau, duyên dáng nụ cười
Bến Tre Chợ Lách trao mười cái thương

xứ Dừa, sông nước miệt vườn
có nàng thôn nữ quê hương hẹn chờ

Trường Đình
UK, sương mù già 2021

Cây Cau: Còn gọi là cây Tân Lang, là bởi lấy từ sự tích 2 anh em tên Tân và tên Lang, với chuyện tình cô Lưu là vợ của Tân. Vì một chuyện hiểu lầm mà Tân đã biến thành cây cau, Lang biến thành tảng đá vôi và nàng Lưu biến thành cây trầu leo quấn quít trên thân cây cau, để nói lên câu chuyện thủy chung giữa vợ chồng và tình nghĩa anh em. Cây cau có khoảng 50 giống loại khác nhau, hoa màu trắng xanh, thân mọc có thể cao tới 20 mét. Tại Việt Nam, giống cau ta là loại cau dùng để ăn trầu, hoặc để biếu tặng cùng với lá trầu trong những dịp Tết và ngày lễ cưới hỏi của người Việt. Quả cau có vị cay hăng, rất dễ gây nghiện vì làm cho người dùng bị say. Cây cau cảnh được nhiều người ưa chuộng trồng trong các chậu kiếng nơi sân nhà. Cây cau đôi chồn có thể thấy nhiều trên các đường phố và công viên. Riêng cây cau đỏ thì nhìn lạ, đẹp mắt, thân cây mượt đỏ, và cành lá phát triển rất nhanh.

HÌNH BÓNG XƯA

*em bước nhỏ ngọt ngào trắng mười sáu
dấu xuân xanh trong nhịp gót sen hồng
nơi bờ giậu hoa cuối mùa nghiêng xuống
con sáo ngừng giọng hát ở bên sông*

*gió âu yếm dịu vờn trên mái tóc
rung làn mây, óng ả tuổi nhưng tơ
đôi mắt biếc mềm như hơi thở nhẹ
và băng khuôn như một nỗi đợi chờ*

*ôm chiếc cặp tương lai em dấu kín
ngẩng trông lên hoa phượng nở trên đầu
nắng mùa hè xoa chút hồng trên má
khoé môi chờ dịu ngọt với ngàn câu*

*ta bắt gặp ngày xưa nơi vóc dáng
em thơ ngây nhịp guốc trước sân trường
bao kỷ niệm của một thời áo trắng
vẫn đậm đà bao nỗi nhớ niềm thương*

*xin được giữ chút hồn nhiên thơ dại
để mang theo trên những nẻo đường đời
hoa vẫn nở dấu tháng ngày khó nhọc
lòng vẫn vui cùng sương gió em ơi.*

mạc phương đình

CHIỀU CUỐI NĂM

Chiều cuối năm chạnh lòng ta nhớ quá
Bà mẹ già nấu bánh tét sau hè
Bếp lửa hồng soi sáng mái hiên che
Nồi bánh tét bốc mùi thơm nếp mới.

Chiều cuối năm, ta mơ về nguồn cội
Quê hương xưa
cách trở vạt trùng khơi
Đời viễn xứ, lưu vong sầu da diết
Sống tha hương, ta hận lắm bạn ơi!

Chiều cuối năm, ta ngồi nhìn tuyết đổ
Phủ trắng không gian,
lạnh buốt tâm hồn
Ta cuốn mình trong chăn cho đỡ lạnh
Sưởi ấm con tim với bát cô đơn.

Chiều cuối năm
trên xứ người đất khách
Chậu cúc vàng mờ nhạt trước sân nhà
Cảnh cũng buồn,
điều hiu đẽm quạnh quẽ
Chung quanh đây
giá lạnh mấy tuần qua.

Ngô Văn Giai

(04/2/2019 - Chiều cuối năm Kỷ Hợi)

CÓ NHỮNG MÙA XUÂN

Có những mùa Xuân với trẻ thơ
Xum xoe áo mới đón Xuân về
Lì xì mừng tuổi reo quà Tết
Chạy nhảy nô đùa thỏa ước mơ.

Có những mùa Xuân hưởng thái bình
Phố phường làng chợ hội linh đình
Nêu cao pháo Tết hoa đua nở
Độc Lập Tự Do bát ngát tình

Có những mùa Xuân trấn tiên đồn
Lặng nhìn phòng tuyến nhớ cô thôn
Hỏa châu chiếu sáng soi tầm pháo
Chiến trận giao nhau súng nổ dồn

Có những mùa Xuân sống kiếp tù
Phá rừng vác củi cảnh tiều phu
Suối đời thăm thẳm mây che phủ
Rừng núi bạt ngàn chặn lối về...

Có những mùa Xuân giữa chợ đời
Đứng ngồi cổng chợ đón người qua
Vá từng chiếc dép cho hành khách
Trao đổi lòng nhân sống độ ngày.

Có những mùa Xuân nơi tha phương
Bỏ lại sau lưng nỗi đoạn trường
Nhìn bóng hình ta trong đáy cốc
Nâng ly cạn chén sầu ly hương.

Ngô Văn Giai

MEETING

BORIS PASTERNAK (1890-1960)

The snow will bury roads
And houses to the roofs.
If I go to stretch my legs,
I see you at my door.

In a light fall coat, alone,
Without overshoes or hat,
You try to keep your calm,
Sucking your snow-wet lips.

The trees and fences draw
Far back into the gloom.
You watch the street, alone
Within the falling snow.

Your scarf hangs wet with snow,
Your collar and your sleeves,
And stars of melted flakes
Gleam dewy in your hair.

A shining wisp of hair
Lights suddenly your face,
Your figure in the cold,
In that thin overcoat.

(Translated by EUGENE M. KAYDEN in "THE POEMS OF DOCTOR ZHIVAGO")

GẶP GỠ - TÂM MINH NGÔ TÀNG GIAO (Chuyển ngữ)

*Tuyết vùi chôn những lối mòn
Và rơi phủ trắng trên muôn mái nhà,
Khi anh dạo bước chân qua
Thấy em bên cửa thướt tha bóng hồng.*

*Đơn cô manh áo thu phong
Chân trời hài lạnh, đầu không mũ hàn,*

Flakes gleam beneath your lashes
And anguish in your eyes.
You were created whole,
A seamless shape of love.

It seems as if your image
Drawn fine with pointed steel
Is now in silver lines
Cut deep within my heart.

Forever there you live
In your true humility.
It does not really matter
If the world is hard as stone.

I feel I am your double,
Like you outside, in dark.
I cannot draw the line
Dividing you from me.

For who are we, and whence,
If their idle talk alone
Lives long in aftertime
When we no longer live?

Vẻ thân nhiên, dáng bình an
Đôi bờ môi nhấm tuyết tan ướt mềm.

Hàng cây bờ đậu im lìm,
Xa, buồn, ảm đạm như chìm trong sương,
Em nhìn hiu quạnh phố phường
Bóng cô đơn giữa tuyết vương khắp trời.

Tuyết rơi làm ướt em tôi
Uớt khăn, uớt áo, uớt người tôi thương,
Một trời hoa tuyết vẫn vương
Long lanh tinh tú gieo sương mái đầu.

Tóc mây óng ánh tươi màu
Khuôn trăng xinh đẹp chợt đâu rạng ngời,
Dáng em vùng lạnh chơi vơi
Phong phanh áo khoác giữa trời giá băng

Bờ mi tuyết đọng sáng ngân
Sáng thêm đôi mắt sầu dâng võ vàng.
Từ em sáng tạo vẹn toàn
Tình yêu hình tượng vô vàn tinh nguyên.

Dường như nếu bóng hình em
Vẽ bằng thép nhọn dễ chìm nét hoa
Thì giờ đây cũng khó nhòa
Khắc sâu nét bạc đậm đà tim anh.

Áp e nơi đó mộng lành
Bóng em sống mãi, chân thành, khiêm cung,
Mặc cho trần thế mịt mù
Khó khăn gian khổ chập chùng sá chi.

Trong anh tâm tưởng mãi ghi
Rằng hai ta chẳng cách ly bóng hình,
Anh đâu vạch được đường tình
Phân ranh đôi lứa chúng mình lia xa.

Cội nguồn, lai lịch chúng ta
Có chẳng ai biết cũng là thế thôi,
Mai này còn mãi chuyện đời
Dù đôi ta hết rong chơi cõi trần

Boris Pasternak

Tháng Giêng Quê Mình

Trên cành vú sữa chín vàng
Ra giêng nắng ấm ửng làn má xinh
Đêm mơ sao sáng lung linh
Dáng em huyền ảo bóng hình luyến thương
Tóc buông nghìn sợi tơ vương
Giăng hồn anh mộng viễn phương bước về
Bên nhau ngắm ánh trăng thể
Hạt sương lóng lánh đường quê thôn mình
Ngân hà sao sáng cung đình
Thinh không tĩnh lặng duyên tình thắm trao
Trăm hoa hương thắm xuyên sao
Én nghiêng cánh lướt gửi nhau tác lòng
Mùa xuân nắng ngọt môi hồng
Lặng thầm nỗi nhớ vẽ vòng tình chung

Minh Giang

Xuân Nhớ

Xuân đến rồi đi hoài tưởng nhớ
Tháng ngày đậm ấm cận kề nhau
Chuyện tình thắm thiết sao tan vỡ
Pháo nổ nhà nàng giọt lệ đau ...

Xưa đón Xuân về lòng mở hội
Thánh đường hái lộc buổi đầu năm
Hạnh phúc ngập tràn mai nở vội
Mắt em tươi sáng, ánh trăng rằm

Giao thừa trà nóng ngắm Xuân sang
Nào biết mai sao chuyện lỡ làng
Xa vắng cho lòng ôm nuôi tiếc
Xứ người tao ngộ sâu miên man

Phố cũ bây giờ lạ khác xưa
Quê hương chìm khuất giữa đêm mưa
Đôi mươi trôi mất làn hương mộng
Đời vắng xa rồi, vọng tiếng thưa

Minh Giang

Lời Chúc Đầu Năm

Năm mới chúc nhau vạn sự hiền
Sống vui sống khỏe ấy là tiên
An thường, biết đủ, duyên hòa phận
Lạc nghiệp, lo chi gạo với tiền
Lúc rảnh tìm thơ đùa ngọn bút
Khi vui xách gót dạo công viên
“Nghinh tân” tiếp đón nhiều hy vọng
“Tống cựu” trôi đi hết muôn phiền
quang hà

Còn chi

Ngày rơi thánng rụng mát rồi
Quê nhà hun hút cuối trời, còn chi
Đông về rồi lại xuân đi
Mịt mù mây xám thấy gì ánh quang!
quang hà

Thủy Tiên Xuân Muộn

Đêm lạnh bông rơi
Hồn anh chơi vơi
Mong em từng phút
Ơi, Thủy Tiên ơi!

Dáng em nhẹ nhàng
Cánh đơn mơ màng
Dáng em đài các
Cánh kép cao sang

Hương tỏa mơ say
Lá vờn tóc mây
Môi thơm vàng nhụy
Tình anh ngắt ngáy

Thêm một mùa Xuân
Lòng thấy băng khuâng
Mưa buồn day dứt
Nhớ ai trầm ngâm

Trong ngọc, trắng ngà
Mờ ảo, kiêu sa
Yêu kiều, diễm lệ
Tình anh thiết tha

Thêm một mùa Xuân
Đào khoe sắc thắm
Mai vàng say đắm
Thương ai âm thầm

Thấp nén hương trầm
Âm giọng thơ ngâm
Mê man, anh họa
Hình em trong tâm

Chong đèn mờ tỏ
Phảng phất trầm hương
Nhang khói vấn vương
Gục đầu lệ nhỏ

Trời xuân còn lạnh
Mưa hoài không tạnh
Sao thấy ấm lòng?
Tạ ơn em,
Thủy Tiên Kiều Hạnh!

Chiều nhạt ngoài hiên
Ngỡ ngẩn triền miên
Bồn chồn ngóng đợi
Hoa ơi! Thủy Tiên!

NGUYỄN LÂN

LE PRINTEMPS TARDIF DE THUY TIEN

(D'après le poème *Thủy Tiên Xuân Muộn*
de Nguyễn Lân)

*Encore un printemps
Qui bouleverse mon âme
Il pleut toujours dehors
Et je pense toujours à toi*

*Juste un printemps
Où fleurissent tant de cerisiers
Offrant au pollen doré
Le secret caché de mon coeur.*

*Sous ces lampes féériques
Innonde ton parfum céleste
Enveloppant fumée et encens
Buvant mes larmes tranquilles.*

*Le soir se pose sur la véranda
Surpris de mon amour lassé
Guettant ton retour inopiné.
Où es-tu, mon narcissse bien-aimée?*

*Quand la nuit descend solitaire
Et m'entraîne dans ce tourbillon
De nos retrouvailles si lointains
Tu m'es revenue enfin, mon amour!*

*Sous tes pétales légères
Tu flottes et embellis mes rêves
Laisse-moi te suivre
Jusqu'au royaume de ton miel.*

*Que de parfum m'ennivre
Dans les nuages de ta chevelure
Couchant ces lèvres dorées
Qui me sourient à chaque instant.*

*Près des perles étincelantes
Ma brume s'apaise et disparaît
Dans ton charme envoûté
Sauvant mon amour désespéré.*

*Dans la fumée magique d'encens
Ma voix récitant tant de poèmes
Qui se marient avec ta beauté
Dans mon coeur toujours soif de toi.*

*Comme il fait froid ce printemps
Et cette pluie n'en finit plus
Mais, tu es là, près de moi
Et réchauffes mon bonheur à jamais*

Diễm Hoa (2015)

VĂN HỌC CỎ THƠM MỪNG TẾT

(Thể tung hoành trực khoán)

Cỏ Thơm Đón Tết Vườn Thơ Rộn Thi Sĩ Chào Xuân Chiếu Chữ Trần

CỎ thắm nồng **THƠM** đợi Tết sang
THƠM mừng **VĂN HỌC** mới khoe trang
ĐÓN kìa! Thích nhỉ, bài ươm sắc!
TẾT đấy! Mê sao, bút nạm vàng!
VƯỜN ngập hoa xinh so thượng uyển
THƠ đầy ý lạ sánh kỳ quan
RỘN ràng khắp chốn chờ Trừ Tịch
THI SĨ CHÀO XUÂN CHIẾU CHỮ TRẦN

Phượng Hoa - January 8th 2022

CẢNH XUÂN

*Hoa chớm nụ hồng bởi thấy Xuân
Dáng tiên môi thắm mắt xanh ngần
Anh hùng say đắm nhìn mai vóc
Thục nữ yêu kiều nép tuyết thân
Mây nước đảo chao hồn trúc lịm
Núi đồi nghiêng ngửa sóng tình dâng
Cảnh xinh người đẹp lòng phơi phơi
Năm Mới chào vui.... Bác Cọp Dền*

Phượng Hoa - January 8th 2022

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

Năm mới tôi mừng năm hết cũ
Viết vài câu chúc bạn gần xa
Buồn kia bạn cất vào ngăn tủ
Thua được mất còn đã thoáng qua

Ta sẽ đón mùa Xuân thắm tươi
Ngàn hoa khoe sắc điểm tô đời
Các nàng Xuân nữ đầy Xuân mộng
Mơ ước duyên tình môi thắm môi

Các chàng trai trẻ mộng tình Xuân
Nhón bước theo chân những đóa hồng
Mơ giấc mơ tình còn gói mộng
Nghe lòng rạo rục tuổi Xuân xanh

Những tuổi cao niên chẳng kém gì
Dạo vườn hoa nở ước Xuân thì
Ngắm hoa nhìn bướm lòng mơ tưởng
Kệ tuổi hoàng hôn mộng ước đầy

Là những tâm tình tôi nghĩ thế
Khi còn hơi thở vẫn còn mơ
Mộng mơ nuôi sống hồn nhân thế
Thơ của thi nhân mộng ước chờ

Năm mới tôi mừng tôi chúc vui
Trẻ thêm tuổi mộng mãi yêu đời
Già thêm bạn mới vui thi phú
Tình gặp duyên thơ đẹp bước đời?

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

Công cơ vạn vật, hữu thời qui mẹ
Mặt trăng, nguyệt u. nhân, khí, lưu, lưu
Vĩnh
Hương Bội Sơn tập "thi, thư, họa, họa"

THU TÀN ĐÔNG TỚI

*Thu tàn Đông tới bơ phờ
Đầu năm tuyết đổ không ngờ sáng nay
Tháng năm Đại dịch đắng cay
Cách ly cấm túc loay hoay xó nhà*

*Trẻ thơ cho tới người già
Hai trăm năm bảy triệu và còn thêm
Omicron* mới bùng lên?
Số người bị dịch tăng trên toàn cầu*

*Làm sao để khỏi u sầu?
Nếu lo sợ quá nhức đầu phát điên!
Cuộc đời nhiều lúc truân chuyên!
Ước mong gặp được cơ duyên an lành*

*Thương yêu với tấm lòng thành
Từ bi Bác ái xin dành tặng nhau
Cuộc đời này bớt thương đau
Mong dịch Vũ Hán sẽ mau suy tàn*

*Cầu mong năm mới an nhàn
Toàn dân thế giới ngập tràn vui tươi!
Dù cho tám chục chín mươi
Hãy vui, khỏe, trẻ nụ cười trên môi.*

Thái Hưng/PGH

* biến thể covid19 Omicron lây lan rất nhanh

Tú Uyên Giáng Kiều
Mưa sơ đông ướt đầm cây lá,
Hồng sơ đông lã chã niềm riêng.
Nhớ Người, mơ chuyện Tú Uyên,
Những mong kỳ ngộ Nàng Tiên Giáng Kiều!
Githéa Hoàng Hy

GITHÉA HOÀNG HY

Người Đã Trở Về

Người đã trở về, trời thêm giá buốt,
Đầu non xa phủ trắng tuyết sơ đông.
Con hải âu đơn độc qua thình không
Ngóng tìm bạn chia nỗi niềm muốn tỏ.
Xin chúc người về bình an thượng lộ,
Ta thềm vào vùng ký ức đơn thuần
Tìm bóng dáng ai đã bước theo cùng
Nơi phố thị hay công viên đông đảo.
Tóc gió trưa bay chân chân ảo ảo

Mắt mơ màng như hoa nở ngày đông,
Mi khép nghiêng nghiêng,
đôi má ửng hồng
Duyên dáng đẹp
tường chừng như thiên nữ...
Càng nhìn người, ta càng thêm tư lự,
Ước mơ như hoa pháo nổ quanh trời.
Hồn lãnh nhân bay bổng trong chơi vơi
Bỗng rơi rụng quay mau cùng thực tại...!
Người đã trở về, biết bao giờ trở lại...?

Hoàng Hy Githéa, Sơ Đông 2021

NỢ GIAI NHÂN

Có còn xuân trên những cồn lau sậy
Theo tháng ngày bạc thếp giữa bơ vơ
Có còn xuân nụ hôn nào thức dậy
Gửi cho đời bao êm ả giấc mơ

Nắng mở ngõ để hồn mê lỏng lẻo
Chuỗi xuân tình xin dâng trọn nàng thơ
Bướm và hoa như mê man còn mộng
Tóc em dài óng ả vấn vương tơ

Mùi lịch mới nhả hương thơm mời mọc
Mở trang đầu hồng phơi phới trinh nguyên
Vòng tay nối tình xuân trong ngà ngọc
Cõi giao thừa ân sủng một bình yên

Có còn xuân dù chỉ vài con én
Nhớ bay về tô điểm bức tranh xuân
Mây pha màu sao em còn chưa đến
Thắm môi cười quyến rũ nét thanh tân

Đất trời xuân và em có còn xuân
Xin dòng đời đừng trôi chảy băng khuâng
Xuân về đó còn xuân ta còn nợ
Đến bao giờ trả hết nợ giai nhân

PHAN KHÂM

em xa

*Cảm ơn Em đã xa tôi,
Chiều mưa đưa tiễn không lời tiễn đưa.
Chân buồn quên lối đi xưa,
Ngây hồn cô đại ước mơ rứt rè!*

*Giọt sầu tằm tã đêm khuya
Tôi ru tôi một giấc mê lạc loài.
Phòng không cửa đóng then cài
Hồn đơn nghe lạnh gió ngoài song thưa.*

*Cảm ơn giây phút tình cờ
Cảm ơn Em đến - tôi ngỡ ngỡ quen.
Bây giờ tìm dấu chân chim,
Mờ bay cánh vạc tiếng đêm mịt mù.*

HOÀNG SONG LIÊM

nhớ nhà trăng tỏ

*Nhớ nhà đêm trăng tỏ
Hương bưởi thơm mái đầu
Tóc xanh màu biếc gió
Thềm cũ trắng hoa ngâu*

*Nhớ nhà đêm trăng tỏ
Ngõ trúc lả bờ ao
Ngọt ngào hương lúa chín
Tuổi hồng thoáng chiêm bao*

*Nhớ nhà đêm trăng tỏ
Tuổi thơ bay sa mù
Cố hương xa vời vợi
Tóc trắng sầu đong đưa!*

Mười Thương

*Một thương cha mẹ sinh ra...
Hai thương ruột thịt gần xa, mắt còn,
Ba thương trăm trứng, trăm con,
Bốn thương hạt gạo trắng tròn nuôi nhau!
Năm thương tình thuở ban đầu,
Sáu thương cuộc bầm, cày sâu nhọc nhằn,
Bảy thương buôn tảo bán tần,
Tám thương chinh chiến mất dần quê hương
Chín thương đôi ngả, đôi đường,
Mười thương em giữ thói thường thủy chung.*

*Anh xin thơ phú dăm dòng
Trước sau bày tỏ tác lòng thân thương!*

NGUYỄN PHÚ LONG

(Trích trong tập “Đã ... 60 năm”, ấn hành tháng 11, 2021)

T.N. Hỷ Khương

SƯƠNG TRĂNG

Chân Thành Tưởng Niệm

Anh Linh Tôn Nữ Hỷ Khương (1935-2021)

Chép lại bài Thơ Tưởng Niệm Người
Tuyết trắng đầu non, phủ trắng trời ...
Trăm năm mộng ảo vào Hư Ảnh
Còn mãi trong Thơ, Tiếng Ngọc ngời,

Giọng Hò! Tôn Nữ đầy Thương Cảm!
Còn Thơ Xương Họa! Mấy vắn lời ...
Những áng Giai Chương ... Trăng Quỳnh Uyển!
Tưởng như tiền kiếp! Đã xa vời ...

Tiến Người về! Cõi Tinh Nhiên!
Tình Thơ Muôn Thuở! Trăng Hiền. Đồi Hoa ...

Tuệ Nga

Oregon, Miền Tây Bắc - 12/26/ 2021

MÙA XUÂN GOM NẮNG

Lại nữa mùa Xuân sắp trở về
Nghe lòng thao thiết vọng trời quê
Nghe sầu chợt dậy trong nhung nhớ!
Sương khói mù sa chấn nẻo về

Lại nữa mùa Xuân sắp trở Hồng
Sao chiều nghe vẫn chiều mênh mông
Em Thương mắt có xanh ngày cũ
Hay đã xạm màu mong nhớ mong ...

Lại nữa mùa Xuân sắp trở Vàng
Lưng trời không cánh én bay ngang
Tám mùa hoa Tuyết rơi phương lạ
Ai gửi lòng theo Mây quá giang

Lãng đãng dòng Xuân quá khứ về
Trời Xuân, Thơ ngát nét si mê
Ai đi gom nắng mùa Xuân ấy
Trải thắm biên cương đẹp lối về.

Tuệ Nga

Oregon Mùa Xuân 1983

MÙA XUÂN GOM GIÓ

*Họa Vận Bài Mùa Xuân Gom Nắng
của Tuệ Nga*

*Tuệ Nga ơi! Xuân lại trở về
Có nghe dào dạt mối tình quê
Tám xuân biệt biệt bao thương nhớ
Biết tới hôm nao mới trở về*

*Xuân vẫn vô tư nắng vẫn hồng
Mặc ai tủi hận buồn mênh mông
Mặc ai thương nhớ ai trông đợi
Mang nặng bên lòng nỗi ước mong*

*Phương trời xa có nhớ Mai Vàng
Bút có tung hoành lối dọc ngang
Chốn cũ em ngồi mơ bóng Chị
Hồn thơ theo sóng vượt tràng giang ...*

*Xuân đến, Xuân đi, Xuân lại về,
Tám Xuân rồi vẫn ngỡ rằng mê
Chị ơi! Gom Gió mùa Xuân Cũ
Ủ Giấc Hương Quan dẫn mộng về.*

Tôn Nữ Hỷ Khương

Sài-Gòn Mùa Xuân 1983

BÀI THƠ KỶ NIỆM

Con xin Bỏ bài thơ làm kỷ niệm
Một trăm câu...cuộc sống một trăm năm
Ta mỉm cười lặng lẽ ngược nhìn An
Người phụ nữ yêu thơ và thích nhạc...

Ta vốn sống một cuộc đời đạm bạc
An nhận ta làm Bó của văn thơ
Ta nghe qua mà lòng thật không ngờ
Giữa nước Mỹ, giữa văn minh nguyên tử

Phải nhà cửa, phải tiện nghi đã chú
An biết không, thơ chẳng thể nuôi thân
Còn ai nghèo hơn mấy gã thi nhân
Là duyên nghiệp từ ngàn xưa đã vậy...

Nhưng chắc hẳn nàng thơ thừa biết đấy
Thờ Phật Trời nào có lợi gì đâu
Trời không cho
không đổi chuyện sang giàu
Chỉ cần giúp một niềm tin để sống

Để phấn đấu, để luôn luôn hy vọng
Nếu cõi trần chẳng có một bông hoa
Nếu ngày xuân không có nắng chan hòa
Nếu tuổi trẻ không thấy lòng rung động

Ngắm tà áo ai bay bay trước cổng
Nếu cuộc đời chẳng còn có giai nhân
Không thi ca, âm nhạc, chỉ còn ăn
Thì cuộc sống có gì là thú vị?

Sống như thế, còn có chi mộng寐
Như muông chim,
ta chẳng muốn làm người
Khi chúng ta còn biết khóc biết cười
Khi nhắc đến Việt Nam còn nhỏ lệ!

Thấy nghèo khổ cứ cúi đầu mặc kệ
Thấy bất công cứ ngoảnh mặt làm thinh
Trước điều ngoa cứ không chịu, bất bình
Cứ tồn tại, ù lì như gỗ đá ...

Khi tất cả chỉ còn là băng giá
Ta không còn đến cả những cơn mơ
Lũ chúng ta vì thế phải làm thơ
Khi no đủ, người phải cần biết đẹp

Khi ta đói, bát cơm đầy bụng lép
Đã no rồi, ta phải thích ăn ngon
Đọc ca dao, ta bỗng thấy bồn chồn
Nghe câu hát bỗng thấy lòng nao nức...

Khi thế giới còn bất công áp bức
Những nhân văn, giai phẩm vẫn không lùi
Từ ngàn xưa mây trắng lững lờ trôi
Vẫn còn kẻ lòng không người thối mắc

Muốn hiểu biết, muốn tìm ra sự thật
Nếu như không khoa học chẳng còn đâu
An sinh ra, khôn lớn ở Vũng Tàu
Quê hương ấy có núi dài bể cả...

Khi đứng ngắm làn sóng xô nghiêng ngã
Khi đêm rằm trăng chiếu sáng mông mênh
Khi bên sân hưởng làn gió thanh bình
An bỗng thấy lòng mình nôn nả quá

Sống như thế là sống người văn hóa
Phải không An, con gái của thi ca
An nhận ta, ta cảm động lắm mà
An biết đấy, ta tuy nhiều tuổi đó...

Nhưng những buổi đêm nằm nghe lá đổ
Nghe côn trùng rì rả khóc canh thâu
Ta bỗng dựng nhỏ lệ chẳng vì đâu
Đầu đã bạc, nhưng tấm lòng vẫn trẻ...

Vẫn nhớ tiếng sáo điều đêm vắng về
Cùng bạn bè chạy giữa cánh đồng khô
Đọc Nguyễn Tuân
thèm chén rượu giang hồ
Đọc Nguyễn Trãi
thương người, bưng lửa giận

Nước đã mất, muốn phục thù rửa hận
Ôi, thi ca, nghệ thuật... cánh thiên thần
Tà áo ta đã sạm bụi phong trần
Vẫn mê mãi ngâm thơ Tương Tiến Từu

Ôi, những buổi hứng trăng đầy vạt áo
Ôm vai nhau, hát khúc hát vong tình
Lúc soi gương mình tưởng chẳng là mình
An thôi học lập gia đình khá sớm ...

Khi mắt biếc lòng xuân vừa mới chớm
Chồng sĩ quan đâu có mấy khi về
Ngày tan hàng lòng ai chẳng tái tê!
Chồng tù tội, An bơ vơ tay trắng

Cứ như thế mà một mình cáng đáng
Nuôi bốn con khôn lớn, một thân cò
Hầu mẹ cha, lại hiếu thảo không ngờ
Chồng được thả, tưởng gia đình vui về...

Nhưng cuộc sống đâu dễ dàng như thế
Vượt biên đi, chồng vợ cũng chia ly
An không than, không trách một điều gì
Cứ cúi xuống cắn răng mà chịu đựng

Dù bão tố, con người thơ vẫn vững
Vẫn cười đùa, bình thân vẫn làm thơ
Quả thi ca có sức mạnh không ngờ
Mài nghiên bút
sống cuộc đời lương thiện...

Nhưng An ạ - An biết câu quyền biến
An phải lo phải liệu những ngày già
Trong tầm tay, hạnh phúc chẳng đâu xa
An sẽ gặp những người yêu văn nghệ

Họ tha thiết được cùng An san sẻ
Những đau thương
bất hạnh đã vương mang
Bố chúc cho An trọn giấc mộng vàng
Vòng tay nhỏ ôm choàng chân hạnh phúc

Bố chỉ biết làm thơ và bố chúc
Con gái thơ... hoa nở giữa mùa xuân
Con gái thơ... thêm duyên dáng bội phần
Trăm câu đó, con bằng lòng... An nhé.

HÀ THƯỢNG NHÂN
(1920-2011)

**Thân tặng Nguyễn Phan
Ngọc An – 1995**

THẮP LÊN NGỌN LỬA

Ngày em rời khỏi tay anh
Mặt trời vội vã tan thành bụi tro
Em nhìn ra chốn hư vô
Bao nhiêu tình tú đang vò nát nhau

Không còn hò hẹn xưa sau
Tình em tràn ngập giang đầu, cuối sông
Mặt trời hồi phục phương đông
Em nôn nao đợi anh trong mê lầm

Chào ôi, nguồn sáng thiên thần
Vuốt ve ánh mắt lạnh thẳm của anh
Tháng ngày sương khói long lanh
Thắp lên ngọn lửa anh dành cho em

Uyên nguyên từ độ trông tìm
Bỗng thảng hoa đủ nỗi niềm trăm năm
Đắm chìm hình ảnh xa xăm
Muôn câu huyền tự phù vân tặng người...

CAO MỸ NHÂN

CHẢI TÓC

Anh thích nhìn em khóc
Hay anh muốn em cười
Sáng nay em chải tóc
Nhớ anh từng sợi rơi

Như cuốn tơ mềm mại
Mái tóc ngắn buông xuôi
Soi gương thăm ái ngại
Em vén tóc cao rồi

Mối tơ hay tóc rối
Lược nào bằng tay anh
Gương buồn tha thiết gọi
Bảo đừng tiếc xuân xanh

Em cũng như nhật nguyệt
Cách trở thềm nhân sinh
Vẫn thương yêu diễm tuyệt
Say đắm mãi cuộc tình ...

CAO MỸ NHÂN

MỪNG XUÂN MỚI

*Bỗng một sớm đàn thiên di xuất hiện
Trời trong xanh, nắng ấm xôn xao
Riu rít hoàng oanh, rộn rã chào mào
Muôn hoa nở đón mừng xuân tới!
Cảnh sắc thiên nhiên tung bừng áo mới
Rộn rã lòng người một đóa hoa xuân
Hoa cảnh, hoa lòng mơn mớn thanh tân
Một nhịp điệu toàn chân vừa hiển hiện!*

Phạm Thị Nhung (Paris)

MAI HOA

*Trèo lên đỉnh núi Mont-Blanc
Trông vời cổ quốc ... mịt mùng tuyết bay ...
Đường xuống núi, trắng ngàn cây
Ngỡ Mai hoa đã nở đầy quê xưa. ***

Phạm Thị Nhung (Paris)

**Làng Bạch Mai, quê mẹ, trước năm 1954 thuộc ngoại thành Hà Nội.
Nghe kể, nơi đây xưa có Rừng Mai Trắng nổi tiếng đẹp, các vị dật sĩ thường lui tới.

MÂY CÁI XUÂN TRÒN

Cái Xuân nó thật rộn ràng
Bao nhiêu ong bướm chập chờn đợi hoa
Nỗi buồn gặm nhấm hồn ta
Những mùa Xuân thấm đã qua mất rồi
Lên bảy lên tám tuyệt vời
Đồng tiền mừng tuổi gọi mời tuổi thơ
Trường rằng đời thật như mơ
Lớn lên mới hiểu đời ngơ ngẩn tình
Hai mươi tuổi vào chiến chinh
Giao Thừa ôm súng nằm nghênh quân thù
Đạn bom thay pháo mịt mù
Ba lô áo trận hoang vu núi rừng
Ngờ đâu gãy súng nửa chừng
Gông cùm cải tạo đâu Xuân mà chờ
Phương Bắc đầy ải ngục tù
Hoa bang hoa đại ngẩn ngơ đứng nhìn
May nhờ Thượng Đế minh minh
Tám mươi tuổi thọ Xuân xanh vẫn tròn
Quê người nhớ nước nhớ non
Mong mùa Xuân mới chẳng còn tha hương.

Đăng Nguyên - Texas Tết Kỷ Hợi 2019

Giấc Mơ Hoa

*Đêm mơ áo tím thoáng về,
Lả lơi trong gió vãn về tay ngà.
Thướt tha dáng ngọc đôi tà,
Nghê thường vũ khúc Tiên sa giáng trần.
Ngẩn ngơ nguyệt bạch cúi gần,
Nhẹ hôn lên đóa tằm xuân nụ tình.
Thẹn thùng đôi cánh môi xinh,
Luyến lưu hoa mộng lung linh giấc nồng.*

Kim Oanh

Cơn Gió Vô Tình

*Cảm ơn cơn gió vô tình
Thổi vào mắt nhỏ một hình bóng ai
Cảm ơn tia nắng nồng say
Trải dài cho nhỏ sớm mai đến trường
Cảm ơn ai để tơ vương
Học trò áo trắng dễ thương tóc dài
Cảm ơn chiếc lá thu bay
Đếm bao nhiêu lá yêu ai nồng nàn
Cảm ơn hoa trở mùa sang
Rắc đầy áo trắng mai vàng xinh xinh
Cảm ơn ánh mắt trộm nhìn
Bồi hồi nhỏ biết tim mình băng khuâng
Cảm ơn ai tặng mùa xuân
Lú lo chim hót pháo lân rộn ràng*

Kim Oanh

Hai Ý Thích - Hai Giai Đoạn Cuộc Đời

Khi còn trẻ, thích nhà to,
Về già lại muốn co rò, nhỏ thôi.
Vì đâu còn sức mà ngồi
Hai, ba, bốn tiếng ngoài trời với cây.
Bây giờ đến ở nơi này, (1)
Cũng sang, nhưng hẹp, hằng ngày ngắm, trông.
Ngắm người qua, lại khá đông
Xe hơi, lui, tới còn đông hơn người
Trước, sau đều thấy ông Trời
Chiếu vào cửa sổ, rọi chơi trong nhà.
Cuộc đời cũng vẫn thặng hoa
Trong nhà đủ thứ bày ra, dẹp vào.
Nào hoa, nào kiếng, cây cao,
Nào là thú vật, ôi chao quá nhiều.
Nhưng cần phải nói một điều,
Toàn là đồ giả (2) hạt tiêu không hà! (3)
Cũng hên có “pạc” gần nhà, (4)
Hằng ngày đi bộ, sức già dẻo dai.
Ông chồng lo việc bên ngoài,
Còn tôi, nội vụ mệt nhoài..., nấu ăn.
Ngày xong bữa, tối thơ, vắng,
Muốn in cuốn nữa, lần khăn chưa xong.
Cầu Chúa soi óc, sáng trong,
Hoàn thành cuốn sách, cho lòng con yên.

Oanh Nguyễn

- (1) Nhà tại cư xá
- (2) Thú vật, hoa, quả đều bằng vải hoặc nylông.
- (3) Hạt tiêu, ý nói nhỏ xíu nhưng xinh đẹp.
- (4) Park, Công Viên.

Ước Mơ Nào Rồi Cũng Sẽ Tàn Phai

*Cánh cửa hẹp cuộn thời gian khép lại
di sản còn gì ngoài bãi tan hoang
xuân vội vàng qua hoa dành nở muộn
mây xám giăng giăng núi trải ngút ngàn!*

*Bến sông cũ trắng mờ hồn ngái ngủ
mơ gì đưa qua lại một chuyến đò
tà áo lụa nắng vàng bay trong gió
vắng vẻ chiều vò võ bến đìu hiu!*

*Còn đâu nữa để mơ thời diêu vợi
bướm tung tăng hoa dệt mộng len bờ
vẫy tay chào bước chân vùng lang bạt
mất hết rồi thắm thía nỗi bơ vơ!*

*Chiều hắt hiu cuối mùa lùa gió lạnh
thời gian như đã đủ thách thố đời
tóc nhuộm bạc và đôi chân đủ mỗi
khấp khểnh này rảo bước khó tới nơi.*

*Niềm ước mơ ngày nào về bến cũ
e không còn một dịp nữa người ơi
gẫm cho cùng bao bước đời trăm lối
Ước mơ nào rồi cũng sẽ tàn phai.*

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

HOA CẢI VÀNG

Sáng nay gió núi về se lạnh
Mẹ nói không chừng sắp lập xuân
Vườn anh cải bẹ đang tròn lú
Chưa thấy em sang lấy bán giùm

Hôm nọ có người ghé tới đây
Định mua hết đám cải năm nay
Nghe đâu họ chờ đi xa lắm
Bán sỉ muối dưa cái tết này

Anh bảo mẹ ơi 'đừng bán sỉ'
Để dành em đến nhỏ lai rai
Năm nào cũng hứa cho cô ấy
Mẹ trẻ môi 'dạ cậu con trai'

Mẹ còn gheo: 'cái thằng mê gái'
Gãi đầu anh nghĩ: 'mê không ta?'
Cả làng anh chẳng mê ai cả
Mê mỗi mình em mới chết đờ

Thế rồi đám cải lên ngồng hết
Chờ mãi mà em chẳng thấy sang
Ghé lòng chợ hỏi 'em nghĩ bán'
Buồn bã dâng lên một nỗi lòng

Anh đạp xe qua đến xóm em
Ngoài sân xác pháo đỏ còn nguyên
Hai chữ Vu Quy vàng hoa cải
Tai cứ ù lên dạ phát điên

Anh về nằm miết không thèm dậy
Em đã đi sao chẳng một lời
Rồi tự nghĩ anh không là gì cả
Em lấy chồng mắc mớ chi nơi.

Năm sau em quang gánh đi ngang
Hỏi có cải không bán mở hàng
Lắc đầu mẹ vọng: 'không trồng nữa'
Xem kìa vườn tược đã bỏ hoang

Thủy Lâm Synh

Bốn Mùa Mưa - **Bàng Bá Lân** (Sài-Gòn 05-1957)

*Ta yêu mưa xuân,
Phơi-phới trên vườn mận nở,
Trên cánh hoa đào rục-rỡ,
Trên áo quần diêm-dứa hội mừng xuân.
Mưa rơi rơi...
Cho cành xuân căng nhựa,
Cho má em tươi hồng.*

*

*Ta yêu mưa hè,
Ào-ào như thác đổ.
Lá tre rơi đầy ngõ,
Nước đồng giăng trắng xoá mênh-mông.
Cây xanh màu mới,
Người vui giải nồng.*

*

*Ta yêu mưa thu,
Mưa giăng sầu ly-biệt,
Nghe hồn mưa than-thở với hồn ta!
Ta yêu mưa bốn mùa,
Vì lòng ta gió mưa chẳng ngớt!*

*Mưa nhắc mãi mối hận tình bất-diệt,
Của chàng Ngưu ả Chức bên sông Ngân.
Ta yêu mưa đông,
Mưa phùn cảm lạnh.
Mưa xoá mờ rặng cây trên đường vắng,
Mưa đem trời nặng-nặng xuống gần ta.*

*

*Ta yêu mưa bốn mùa,
Nghe nhạc trùng rên-rỉ,
Giun khóc chân tường,
Đế than dưới cổ,
Nhạc sầu dâng buồn-bã suốt năm canh.
Ta thích đêm mưa,
nằm sát cửa sau màn.
Nghe gió rít từng hồi qua kẽ hở,
Nghe gió đập tàu tiêu,
mưa nức-nở...*

*Ta muốn đêm dài mưa không ngưng hạt,
Cứ mưa hoài, mưa mãi...
Mưa, mưa, mưa.*

Bàng Bá Lân (1912-1988)

Four Seasonal Rains by Bằng Bá Lân (Sài Gòn 05-1957)

Translated into English by Hương Cau Cao Tân

I love spring rain that freshly comes
That slightly excites the plum yard to blossom,
On the resplendently beautiful peach blossoms is it falling,
On the gaudy costumes worn to celebrate spring.
The rain is drizzling ...
For the sap in the branches is swelling,
For your cheeks to become rosy and shining.

*

I love summer rain which often
Comes as impetuously as does waterfalls' current
Causing bamboo leaves fall and cover walkways fully,
And turn the fields into white colour so immensely.
The plants have a new green colour to stay,
People are enjoying as the heat fades away.

*

I love autumn rain in its appearance,
Which spreads the sorrow of separation,
The rain that reminds us of the love feud which lasts forever,
Of the Herdsman and the Weaver Girl on the Milky Way River.
I love winter rain which often
Comes drizzling in quiet silence.
And blurring the rows of trees on the road in emptiness,
Bringing the heavy sky to me in closeness.

*

I love the rain of all four seasons,
Listening to the insects' music in their lamentations,
The worms' at walls' bottom, the crickets' in the grass,
The sad music is melancholically rising as five watches of the night pass.

*

I like rainy nights when I can lie next to the door behind the blinds,
Listening to the winds whistling through cracks every once in a while,
To their beatings on banana leaves; the rain is sobbing ...
Listening to the rain's soul and mine unifying in their lamenting!
I love the rain of all four seasons,
Because inside me rains and winds are always in continuation!
I want the long nights to be rainy incessantly,
Let it keep on raining ... Let it be rainy, rainy, rainy.

HẠNH-PHÚC

*Em thấy đấy: vì sao anh đã quyết
Chọn đưa em về giới-thiệu gia-đình?
Dẫu sau gót những tình yêu tha-thiết
Của bao cô hy-vọng chiếm tim mình!*

*Từ dạo ấy lòng anh mang mối hận
Bởi không làm thỏa-mãn mọi tình yêu,
Vội ý nghĩ: biết bao người oán giận
Minh đong-đưa như gió sớm, mây chiều!*

*Đời thắm đẹp nhờ muôn hương vạn sắc;
Một cánh hoa khôn dẹt nổi xuân vàng!
Anh biết thế nên lòng anh thắc-mắc
Thương bao cô mắt lệ ướt hai hàng.*

*Nhưng nghĩ lại: lòng tham vô-giới-hạn,
Túi hẹp nông khôn nhót hết kho trời!
Anh đã chọn một riêng em làm bạn,
Các cô kia đành lỗi mộng chung đời!*

*Như thế đó, tình anh như thế đó,
Em biết không? em có hiểu cho không?
Chọn một đóa để buông lìa cả bó
Vì anh tin em sắc thắm, hương nồng.*

*Em đã thấy vai trò em hệ-trọng:
Một bông hoa đại diện cả mùa hoa?
Anh sung-sướng, anh tràn-trề hy-vọng;
Em, em ơi, đừng để mộng phai nhòa!*

*Em hãy quyết cùng anh xây tổ ấm,
Dù chông-gai, dù bão-tổ ngang trời;
Xây cho trọn một túp lều hoa gấm
Từ hôm nay cho đến lúc xa đời .*

*Vì đất nước chỉ thanh-bình thịnh-vượng
Khi dân-nhân xã-hội được vui hòa,
Mà họ-mạc xóm-giềng là viễn-tượng
Của gia đình xây dựng giữa hai ta!*

THANH-THANH

MÂY NƯỚC BÔNG BÈNH

*Chiều xuân một khúc hoan ca
Vào thơ mấy điệu chan hòa niềm vui
Vần theo sóng nước trùng khơi
Vần lên đỉnh núi chơi vui non ngàn
Thuyền thơ dừng bến Ngân giang
Sao đêm lấp lánh, trăng bàng bạc mơ
Hư không vọng tiếng ngàn xưa
Thi nhân thuở ấy bây giờ phương nao...*

DÒNG TÂM HOA

*Thênh thang gió mát non ngàn
Suối reo, oanh hót bên nàng ngâm thơ
Thanh âm dịu dịu hương mơ
Theo làn gió thoảng tới bờ sông Tương
Có người lữ khách phong sương
Nghe lời tình tự mà vương vấn lòng
Bâng khuâng thoáng phút chờ mong
Ai người thiếu nữ thả dòng tâm hoa...*

Vương Thanh

HƯƠNG XUÂN

*Đàn chim ríu rít rủ nhau về
Muôn hoa khoe sắc thắm đê mê
Nâng niu ngày mới vui xuân đến
E ấp nàng xuân gửi ước thề*

*Về đây nghe kể chuyện mùa xuân
Hàn huyền tâm đắc gót danh nhân
Nghìn năm lưu tiếng soi kim cổ
Nhạc lòng muôn điệu vắng xa gần*

*Gió xuân âu yếm hôn lên má
Kỷ niệm nào đâu dễ xóa nhòa
Nắng xuân êm ả thơm hoa cỏ
Hương xuân ngậy ngát thoảng bay xa*

Nguyễn Mây Thu

TÌNH TỰ MÙA XUÂN

*Vàng hoa nụ Forsythia,
Đào mơ lấm tấm hồng hoa tuyết trần.
Dáng xuân e ấp ngại ngần
Trên cành lộc biếc thêm phần kiêu sa.
Mùa xuân trên những mái nhà,
Có bầy chim hót chan hòa tình xuân.
Bướm tung tăng luyến ái ân,
Ong bay vờn khóm hoa xuân mượt mà.*

*Tự tình hòa nhịp xuân ca,
Nắng xuân chan chứa
muôn nhà hân hoan.
Mơ mùa xuân đến rộn ràng,
Quên đi bao nỗi cực mang kiếp người.
Mong mùa xuân thắm môi cười,
Ấm no, hạnh phúc, khắp nơi an bình.
Chúc nhau lời chúc chân thành,
Cùng nhau hát khúc ân tình ngày xuân.*

Nguyễn Mây Thu

Đưa Tiên Nhà Thơ Tôn Nữ Hỷ Khương

Tôn Nữ Hỷ Khương già biệt đời
Đông chông xứ Huế tiếng buồn ơi
Nhà thơ Vỹ Dạ câu cài sáng
Kẻ sĩ sông Hương bút vẩy ngời
Điểm tánh từ bi lời thiện mỹ
Tô lòng rộng lượng ý thơm hơi
Hoa sen bóng Phật rèn tâm ái
Hộ niệm người về ngũ thánh thời

Minh Thủy Thành Nội
27/12/2021

Tết Dương Lịch 2022

Cảnh Tết năm nay nhạt úa màu
Liên miên dịch tiếp dạ âu sầu
Quê nhà chợ phố tràn âm giặc
Xứ Việt đường xe ngập tiếng Tàu
Thế giới điên đầu toàn bệnh khổ
Dương trần loạn não lắm người đau
Lòng canh cánh sợ nào vui hưởng
Cảnh Tết năm nay nhạt úa màu

Minh Thủy Thành Nội

ĐÊM XUÂN XỨ LẠ

*Thu không chuông vọng mấy hồi
Sông xuôi đá chắn cát bồi bãi xa
Mai đào vườn lặng chim ca
Hồn ai dạo giữa trăng tà lung linh
Nhớ cố nhân chốn lữ đình
Đêm xuân xứ lạ một mình nghe mưa
Giang hồ sóng đẩy gió đưa
Quanh co lối mộng vẫn chưa quên tình.*

MÙA XUÂN... THÀNH CỔ

*Đợi mãi em về đọc lại thơ
Ngày xanh bút tích chữ phai mờ
Nhìn tranh mai thắm màu loang lổ
Ngắm ảnh bướm vàng cánh xác xơ
Chim bồ rừng xưa thương nhớ cội
Thuyền lia sông cũ luyến lưu bờ
Đêm xuân mưa viếng thăm thành cổ
Thánh thót giọt buồn đổ giấc mơ*

LÝ HIỆU THY

(Trích Thi tập “Vụn Vặt Đời Thường”)

Lời Tự Thú

*Trốn em chỉ để làm thơ
chứ anh nào có rằng tơ tưởng gì
sao em cứ hỏi anh chi
có cô nào đó nên đi tới ngày?*

*Tình anh luôn mãi tràn đầy
trước sau như một kiếp này khó phai
bên nhau bao tháng năm dài
vui buồn sướng khổ chỉ hai chúng mình*

*Trốn em, anh ở một mình
thả hồn thơ thả chút tình với thơ
biết em cứ mãi luôn chờ
ngỡ rằng anh đã hững hờ tránh xa*

*Nàng thơ chẳng chịu ở nhà
khi em bên cạnh nàng ta trốn rồi
anh tìm một chút đơn côi
một mình gặm nhấm một hồi... ra thơ!*

Y Thy

Ảnh: Võ Phú

Nắng Tháng Ba

*Nắng tháng Ba hoa Đào chóng nở
trắng dòng sông cơn gió theo qua
những cánh hoa rơi rụng xuống bờ
trôi về đâu những nơi xa lạ?*

*Nắng tháng Ba hàng cây trở lá
trời giao mùa vật nắng héo nhanh
tôi ngần ngại còn em vội vã
giữa rừng người xa lạ quây quanh*

*Nắng tháng Ba chưa nồng sỏi đá
tôi đã buồn khi em vẫy tay
tựa cánh bướm nhẹ nhàng trước gió
em xa rồi, khóe mắt tôi cay*

*Nắng tháng Ba còn chưa khô lệ
em chữa về tôi mãi ngóng trông
tháng ngày qua chất chứa trong lòng
sao quên được khi mình thương nhớ?*

*Nắng tháng Ba nỗi buồn suốt kiếp
chẳng còn gì để giữ cho nhau
tôi đã buồn như vết thương đau
để năm tháng sâu vương ly biệt.*

Y Thy

NỖI NHỚ MÙA ĐÔNG

*Rồi cuối cùng em cũng bỏ ra đi
Bỏ sau lưng khoảng trời xanh lộng gió
Chỉ giữ riêng mình... lặng thầm nỗi nhớ...
Tiếng nấc buồn vụn vỡ giữa hư không
Dù thương yêu đắm đuối đến khôn cùng
Em vẫn biết không bao giờ trở lại
Dù ngay sau cánh đồng tình rụi cháy
Sức nóng vẫn còn âm ỉ mênh mông...*

*Nơi em về tuyết ngập trắng mùa Đông
Gió bão mịt mù cay sè đôi mắt
Quanh quẩn một đời đi tìm cõi thật
Vẫn lạc loài chưa thoát khỏi mê cung
Chưa nói với nhau lời nói sau cùng
Chưa cho hết những nồng nàn còn lại
Nếu nhìn vào mắt em anh sẽ thấy
Đêm thật dài trong NỖI NHỚ MÙA ĐÔNG*

THY LỆ TRANG

THE MISSING IN WINTER THY LỆ TRANG

Translated from Vietnamese into English by **Hương Cau Cao Tân**
on 02 January, 2022, in British Columbia, Canada

Then you at the end still left me to go away finally
You left behind a space of blue sky that is so windy I can only keep for myself ...
the quiet longing and missing
And listen to the sad hiccup broken up in the quietness of nothing
Despite the fervent loving to an unlimited degree
I am fully aware that there would not be a returning for me
Even though behind the love field that has just been burned down
The heat of love is yet still smoldering and pervading all around...
The place where I am heading to is fully covered by white winter so snowy
Where blinding winds and snowstorms burn the eyes so fiercely
And I would be for a whole life running searching for the realm of reality
Yet I would still be lost unable to escape from the Hall of false fantasy
We have not said the final words to each other lovingly
Have not given each other the remaining love passionately
If you look into my eyes and look again really deeper
You would see real long nights in THE MISSING IN WINTER.

MỪNG NĂM 2022

Năm Hai Mươi Một đã qua
Coi như mình đã thắng hoa cuộc đời
Năm Hai Mươi Một tuyệt vời
Nắng mưa gió bão qua thời bể dâu
Hai Mươi Hai đợi nhiệm màu
Làm tan đi đám mây sầu thế gian
Mong đời ấm áp vô vàn
Tình thương yêu đến ngập tràn trần ai.

Hoa Văn - 31 tháng 12 năm 2021

VIẾT CÂU LỤC BÁT ĐẦU NĂM

*Người về bước nhỏ chân hoa
Dấu in bờ mộng bút ngà nét duyên
Đợi người tay níu hồn nhiên
Viết câu Lục bát vai nghiêng gánh tình*

*Với sao được cõi trời xanh
Nhớ người trăm ý thiên thanh hoa vàng
Từ xa xăm đến muộn màng
Nghĩ về nhân thế từng trang thơ còn*

*Bốn mùa phấn bốn mùa son
Đời như mây khói vương tròn nắng mưa
Thương Kiều nhớ cụ Nguyễn Du
Yêu ca dao thuở Mẹ ru võng nằm*

*Đi về bốn nẻo tình thâm
Trăm năm thi tứ hương trầm bút hoa
Tìm đâu tri kỷ ta bà
Nét son nào giữ tâm đà đậm mai*

*Thôi thì cát bụi trần ai
Yêu người Nhật Nguyệt đông dài đông đưa
Hoa chiều hoa sáng hoa trưa
Hoa lòng một trái tim thơ tặng người.*

Hoa Văn
01/01/2022

CUNG CHÚC TÂN XUÂN TẾT NHÂM DẦN 2022

Một trời bát ngát hoa mây
Một chương văn học, một ngày Cỏ Thơm
Một thanh thang cõi tâm hồn
Ngữ ngôn hò hẹn vẫn còn tri âm.

CAO MỸ NHÂN